

Conclave

Direcció: Edward Berger **Guió:** Peter Straughan **País:** Regne Unit **Durada:** 120 min **Any:** 2024 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Ralph Fiennes, Stanley Tucci John Lithgow, Isabella Rossellini... **Música:** Volker Bertelmann **Fotografia:** Stéphane Fontaine **Distribuïdora:** DeAPlaneta **Estrena a Espanya:** 02/12/2024
No recomanada per a menors de 7 anys
Doblada en espanyol / Versió original amb subtítols en català

SINOPSI

Després de la inesperada mort del Summe Pontífex, el cardenal Lawrence és designat com a responsable per liderar un dels rituals més secrets i antics del món: l'elecció d'un nou Papa. Quan els líders més poderosos de l'Església catòlica es reuneixen als salons del Vaticà, Lawrence es veu atrapat dins una complexa conspiració alhora que descobreix un secret que podria sacsejar els fonaments de l'Església. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Ralph Fiennes enlluerna amb el millor paper de la seva carrera en el "thriller" religiós del director de 'Sin novedad en el frente'

Cónclave s'alça com un thriller religiós en el qual Ralph Fiennes repara les esquerdes que amenacen l'estabilitat de l'Església.

L'obvi lletgisme de les institucions contemporànies suposen un repte per a qualsevol creador que intenti dotar de magnetisme una obra que pretengui abrigar-nos amb una trama intricada. Això no resta genialitat a les maquinacions ideades per Umberto Eco, però el viatge fins al segle XIV va aplanar el camí perquè Jean-Jacques Annaud arribés a la glòria amb *El nombre de la rosa* (1986). Qui intentés adaptar la novel·la de Robert Harris en la qual l'actual Església catòlica, amb les seves rànquies però encara no clàssiques estances com a burocràtics fons diaris, serveix com eix central d'un relat que demana a crits l'abraçada d'un entorn més suggestiu, podria haver tingut en compte tot això i haver fugit del projecte. Per sort per a tots, a Edward Berger li ha estat tot igual.

L'alemany, que va fer història en guanyar quatre Premis Oscar amb el seu *Sin novedad en el frente* el 2022, comença **Cónclave** amb l'obligada mort del Summe Pontífex, inesperat succès dins del Vaticà que dona inici a la folklòrica parafernàlia amb què els cardenals de tot el món decidiran, durant un tancament que els separa (més) del món exterior, qui és nomenat nou cap de l'Església romana. És en aquestes circumstàncies quan coneixem **Lawrence, imposat director de cerimònies a qui dona vida Ralph Fiennes en el que potser sigui un dels papers més atractius de la seva vida.**

Durant les gairebé dues hores de metratge, **Berger salva la manca d'encant del present amb la perenne presència de Fiennes**, apropant la càmera a l'actor quan l'escenari no pot oferir gaire i allunyant-la només quan l'espai és prou gran per aportar geomètriques simetries que vesteixin de magnificència la manca de transcendència.

Aquests trucs, eficaços gràcies a la composició d'un intèrpret que se sap fonamental, no només vesteixen l'entorn, sinó que engalanen aquesta festa d'intrigues eclesiàstiques, traïcions cardenalícies i pecats capitals, dissimulant pel camí els serrells més pobres d'un guió que, a estones, és a prop d'ensorrar-se. Res que no pugui arreglar una mirada furtiva d'Isabella Rossellini vestida de monja. Donem gràcies a Déu!

Ricardo Rosado – fotogramas.es